

GOIGS EN LLAOR

SANT MIQUEL

FILL I

DE LA CIUTAT

DEL GLORIÓS

DELS SANTS

PATRÓ

DE VICH

Puix al Cel porteu corona
dels serafins del Senyor;

*Miquel, Serafi d'Ausona,
inflameu el nostre cor.*

Terra hermosa vigatana,
quin tresor t'envia el Cel,
deixant ploure en eixa Plaia
de l'amor el pur estel;
deixant ploure en eixa Plaia
de l'amor el pur estel;
Jesucrist, tot son amor.

Tan bon punt al món entràreu
en volieu ja sortir,
i al Montseny li demanàreu
una cova per morir;
com l'amor us esperona,
camineu amb gran ardor.

Vostre pare afligidíssim
us trobà plorós i trist:
- Doncs què plores fill caríssim?
- la Passió de Jesucrist. -
Vostre cor al seu consona,
vostre plor, amb el seu plor.

El lliri de la innocència
Vós d'espines rodageu,
quan frissós de penitència
sobre us ars us revolqueu.
En eix pla sempre brotona
lliri blau i floridor.

Per menjar, arrels collieu
i alguna herba del camí,
de sarments el llit tenieu,
i una pedra per coixí.
Jesucrist era a l'espona
endolcent-vos tanta aspror.

Sent novici trinitari
ja sou vell en antedat,
vostre cor és el sagrat
de l'Augusta Trinitat;
Déu volgué que Barcelona
posseís tan ric tresor.

Durs cilicis i cadenes
dúieu sota del vestit,
dúieu creus de pués plenes
a l'espatlla i sobre el pit;
el flagell us assahona
de sang pura amb la regor.

Miserable i vil es creia
i un abisme de pecat,
mentre Déu a un àngel deia:
- Aquest és mon fill aïnat -
Presó trista el món li dona,
li fa alegre el seu amor.

A Jesús si perd de vista,
sa alegria es torna dol,
i s'envora en la nit trista
com la terra al perdre el sol;
Jesucrist no l'abandona,
li somriu amb més dolçor.

Era d'àngel sa puresa,
son amor de serafí,
sa divina sabiesa,
té aleteig de querubí;
d'aquest món ni se'n adona,
ja estadant d'altre millor.

En dolç extasis hi vola
de la Glòria oint el nom,
i en els aires s'enarbola
com en ales d'un colom;
es transporta en cada troma,
cada altar li és un tabor.

Com si la blava cortina
s'entreobris damunt son front,
veia l'Essència divina
com no es veu ací en el món;
de son cor lés claus li dona
Jesucrist Nostre Senyor.

En l'incendi que l'eleva
un cor nou diemana a Déu,
Jesucrist el cor es lleva
i el canvia amb el cor seu;
com el peix dintre de l'ona
es rabeja en mar d'amor.

Els amors de què vivia
dolça mort li varen dar,
quan de Crist els anys tenia
a la Glòria amb Ell volà;
Déu us posa en sa corona
com robí engastat d'or.

V). *Ora pro nobis Sancte Michael.*

R). *Ut digni efficiamur amore Christi.*

OREMUS: *Misericors Deus qui Sanctum Michael Confessorem tuum, mirum innocentia et mirabili charitate praestare voluisti, concede quaesumus, ut eius intercessione a vitis liberati et tunc tui amoris succursu, ad te pervenire mereamus. Per Christum Dominum nostrum. R). Amen.*

TOBADA

TRIO

Puix al cel porteu corona dels serafins del Senyor: Miquel, serafi d'Ausona, inflameu el nostre cor.

Terra hermosa vigatana, quin tresor t'envia el cel, deixant ploure en eixa Plaia de l'amor el pur estel; deixant ploure en eixa Plaia de l'amor el pur estel; Jesucrist, tot son amor.

REMEMORACIÓ

El dia sis d'agost de l'any quaranta
ens vam dir SÍ al peu d'un altre altar.
Que lluny s'esguarda avui aital complanta!,
si bé, constant, perdura l'estimar.

Jo no sé pas com endegar el record
d'aquell dia d'estiu, que ens ha junyit,
i ens ha lligat la vida fins la mort,
i encara més enllà, fins l'infinit...

Que Déu ha beneït la nostra llar,
ens ho proven els fills i els néts haguts,
i el viure assossegat en aquest mar
del món, tan agitat i ple d'embuts.

-Vull dir dificultats i estretors
d'una post-guerra fratricida i aspra,
agreujada pels neguits i temors
de la segona; mundial desastre!-

Després d'aquella nit vingué una albada
de nuvolades greus i d'incertesa,
que es perllongà una llarga temporada;
però que ens mantingué la torxa encesa.

I avui encara crema aquella flama
del nostre mutu amor, no obstant els anys
passats, i malgrat tot, ben alt proclama
nostra fidelitat lluny de paranys.

Tot bo i fent de la vida l'estricada,
familiars i amics ens han deixat.
A la Casa del Pare, en la singlada,
enç guarden lloc al port. Assegurat?

Jo no sé pas que més podria dir
per revivre nostra convivència.
Aquest temps llarg, viscut sense mentir,
traïr, ni ferir, en consciència.

Prou que hem tingut criteris divergents
tal com s'escau a les persones lliures,
però sempre amb acords intermitents,
hem anat avançant els nostres viures.

I hem arribat així a la DIADA
que volem celebrar amb serenor,
donant gràcies a Déu per la jornada
i per haver assolit LES NOCES D'OR.

L'Avi Miquel (l'ex-nuvi)

Vic, 4 d'agost del 1990.

Noces d'Or
de
Miquel Casals i Palet
i
Maria Guiu i Arboix

DONEM-NE GRÀCIES A DÉU

Casa Natalícia de Sant Miquel dels Sants

709